

ἀποματά ἐν τινὶ πλοίῳ, λέγει ὁ κ. *Foussagives*, ἐννοοῦμεν πάραστα ὅποια εἶναι· ἡ ἥθικὴ διοίκησις αὐτοῦ. » Ἐπὶ τῆς ἑκστρατείας εἰς Κίναν, ἐν τῷ πλοίῳ Φορβέν, οὗτος ἀπαν τὸ πλήρωμα συνέκειτο ἐκ Βρεταννῶν, αἱ κυριώτεροι ἐπὶ τῶν διαχειρίσμων διαταγῇ ἐδίδοντο διὰ τῆς ἔθνους τάλπιγγος μπιγιοῦ.

Παρὰ τοῖς νοσταλγοῦσιν ὡν αἰτίᾳ τῆς ἀσθενείας εἶναι ἡ ἐκ τῆς γλώσσης ἀπομόνωσις, δραστικὸν φάρμακον εἶναι ἡ ὄμιλία μετ' ἀνθρώπων λαλούντων τὴν γλώσσαν αὐτῶν. Ὁ *Esquirol* παρατηρήσας ὅτι πάντες οἱ Βρεταννοὶ οἵ ὄντες εἰς τινὰ τῶν αἴθουσῶν τῆς *Salpêtrière* ἐδείκνυον δεινότερα συμπτώματα τῶν ἄλλων ἀσθενῶν, διώριτεν ἐν αὐτῇ φοιτητὰς Βρεταννοὺς συστήσας αὐτοῖς νὰ ὄμιλῶσι φιλικῶς μετὰ τῶν συμπατριῶτῶν των εἰς τὴν πάτριον αὐτῶν διάλεκτον. Τοῦτο ἤρκεσσε νὰ ιατρεύσῃ τοὺς νοσταλγοῦντας. — Τοιαῦτα φαινόμενα παρουσάσθησαν καὶ ἐπὶ τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων. Εἰς τὰ κινητὰ νοσοκομεῖα ὑπῆρχον χειρικοὶ, καὶ μάλιστα Βρεταννοί, μαραίνομενοι καὶ προφρανῶς ἐξασθενοῦντες ὁ ιατρὸς ἀπηύθυνεν αὐτοῖς διαφρόους ἐρωτήσεις, ἀλλὰ δὲν ἀπεκρίνοντο ὡς μόνην τὴν διάλεκτον τῆς πατρίδος αὐτῶν ἐννοοῦντες. Ἀμα ὅμως διώριζόν τινα δυνάμενον νὰ συνδιαλεχθῇ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν διάλεκτον ταύτην καὶ νὰ τοὺς παρηγορῇ, οἱ ἀπεγνωσμένοι οὖτοι δυστυχεῖς ἀνελάμβανον τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς δυνάμεις των. « Οταν δὲ πάντα τὰ μέσα ταῦτα ἀποτύχωσιν, εἶναι δὲ ἀδύνατον ν' ἀποσταλῆ ὁ νοσταλγῶν εἰς τὴν πατρίδα του, στρατηγήματά τινα δύνανται εἰσέτι νὰ βελτιώσωσι τὴν θέσιν του. » Ἐπὶ τῇ πολιορκίᾳ τῆς Μαγένης οἱ ιατροὶ ἀνήγγειλαν εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ τύφου καὶ τῆς νοσταλγίας ἀποδεκατισθέντας στρατιώτας; ὅτι ὁ ἀρχιστράτηγος ἐλαβε παρὰ τῶν πολιορκούντων ἄδειαν ἵνα ἐξέρχωνται ἐλευθέρως οἱ ἀναρρωνύοντες στρατιώται. « Η δὲ ἐλπὶς αὕτη, ἐνεψύγωσε πλείστους τῶν δυστυχῶν ἐκείνων. Ὁ *Marechal* ιάτρευτε μοναχὸν τινὰ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου ἀναγγέλσας αὐτῷ πλαστὴν ἐπι-

στολὴν δι' ἣς ὁ ἡγούμενος τὸν προσεκάλεσ νὰ ἐπιστρέψῃ μετ' οὐ πολὺ εἰς τὸ μοναστήριόν του. — Εἰς τὴν νοσταλγίαν συμβαίνει δι, τι καὶ εἰς τὰς ἄλλας νευροπαθείας, εἰς δὲ τὰ ιατρικὰ φάρμακα οὐδὲν συεδὸν φέρουσιν ἀποτέλεσμα, μόνη δὲ ἡ φρόνιμος καὶ ἐπιτηδεική ηθικὴ περιποίησις τοῦ ιατροῦ δύναται νὰ φέρῃ τινὰ βελτίωσιν.

X.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Μετ' εὐγάριστήτως μεγάλης γνωστὸν ποιοῦμεν τοῖς ἡμετέροις ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ ὡς τινες τῷ ὑμετέρῳ Συλλόγῳ μέχρι τοῦδε ἀπέστειλαν καὶ διὰ τοῦ Περιοδικοῦ ἡμῶν ἐδημοσιεύθησαν, ἔτυχον ἀρίστης ὑποδοχῆς παρὰ τοῖς ἐν Εὐρώπῃ σοροῖς τοῖς ἴδιᾳ περὶ τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχαιότητας ἀσχολουμένοις. Εἶναι τῷ ὄντι μεγίστη παρηγορία ἔθνικὴ δι' ἡμᾶς, ὅτι τὰ σύτως ἀτελῶς διασωζόμενα καὶ ἐκτυπούμενα ἔθνικὰ ἡμῶν λείψανα, ἀσπαστῶς ἀποδέχονται ἀνδρες ἄγνοι τῆς ἐπιστήμης λάτραι καὶ μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτοὺς σπουδαιότητος καὶ ἀπονίας ἀσχολοῦνται, ἵνα διαφωτίσωσι καὶ ἐρμηνεύσωσιν. Ἀσύγνωστοι λοιπὸν, ἵνα μὴ εἰπω ὅτι μεγίστης μούρης ἔξιοι, καθίστανται ὅσοι τῶν ἡμετέρων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, Διδάσκαλοι, Ιατροί, καὶ λοιποὶ λόγιοι, δὲν ἀφιεροῦσιν ἐλάγιστον χρόνον ἵν' ἀντιγράψωσι καὶ ἀποστείλωσι τὰς παρ' ἐκάστῳ πρὸ ποδῶν εὑρισκομένας καὶ περιερριμμένας ἐπιγραφὰς, ἵνα δημοσιεύθωσι καὶ γινόμεναι γνωσταὶ τοῖς ἀπανταχοῦ λογίοις, συντελέσωσι πρὸς διάσωσιν ἔθνετοῦ πλούτου καὶ διαφύτισιν τῆς ἔθνους ἡμῶν ἀρχαίας ἴστορίας, καὶ σύτω κατὰ μικρὸν μεταδώσωσι καὶ μορφώσωσι περὶ ἡμῶν τῶν νεωτέρων Ἐλλήνων εὐνοϊκωτέραν τὴν οπακὴν τῶν πολιλῶν παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς κρίσιν. Μόνη ἡ ἀπομένη τοῦ κ. *Foucart* ἐπιστολὴ, πλὴν ἄλλων, δύναται νὰ μαρτυρήσῃ πόσουν

εύμενῶς ἀποδέχονται καὶ κρίνουσι τὰς ἡμετέρας προσπαθείας οἱ ἐν Εὐρώπῃ λόγιοι, ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ δημοσιεύομεν σύντὸν ἐνταῦθα, πεποιθότες ὅτι καὶ ἄλλοι πλείουνες θέλουσι συνεργάσθη ὡς ἐκ καθίκοντο; εἰς τὸ ἔθνικὸν καὶ ἵερὸν τοῦτο ἔργον, ἐνῷ μόνον διέγιεστοι ἀξιεπαίνως λίαν συνέδραμον, ὅπως ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιεύεισθαιν ἐπιγραφῶν ἐγένετο δῆλον. Ὅπόσχεται δὲ καὶ ἀναδέχεται ὁ Σύλλογος "Ομῆρος δυνατὴν συνδρομὴν τοῖς βουλομένοις νὰ συνεργάσθωσιν. Ἰδοὺ δὲ ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Foucart.

Παρίσιοι 8 Απριλίου 1874.

Ο Κύριος G. Ἐγγέλλη ἐποίησατο γνωστὰς τῷ περὶ ἐνθαρρ. τῶν Ἑλλ. Σπουδῶν Συλλόγῳ τὰ φυλλάδια τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὑμῶν Περιοδικοῦ, τοῦ δημοσιευμένου ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῆς Σμύρνης καὶ περιβληθέντος μὲ τὸ ὥραίον τοῦ Ομήρου ὄνομα.

Αἱ ἐπιγραφαὶ τὰς ὁποίας ἐδημοσιεύσατε ἐφείλκυσαν μάλιστα τὴν προσοχὴν τοῦ Συλλόγου καὶ ἔλαχον τὴν ἐντολὴν νὰ συνδέσω ἀλληλογραφίαν ἡτις θέλει δημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐπετηρίδι. Συγχαίρω δὲ ἡμῖν λίαν ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ στοχασμῷ τοῦ συλλέξαι τὰ μνημεῖα τῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἐπὶ ταῖς ἀγαθαῖς πρὸς τοὺς συνεργάζομένους ὑμῖν συμβουλαῖς. Διότι εἶναι ὄντως σπουδαῖον νὰ γείνῃ δῆλον ἀκριβῶς πόθεν προέρχεται ἡ ἐπιγραφὴ, ἡ κατάστασις τοῦ λίθου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιγράψαντος. Σπουδαῖοτερον δὲ ἡθέλων εἰσθαι νὰ ἐλαχυνόντο ἐπὶ χάρτου ἐκτυπώματα, οὐδὲν τούτου εὔκολότερον· πᾶς γάρ της ἀνευ κόλλας εἶναι κατάλληλος, οἷος ἐκεῖνος ὃν γένονται εἰς τύπωσιν τῶν ἐφημερίδων. Αφοῦ δηλ. βραχὴ ὁ χάρτης, ἐφαπλούται ἐπὶ τοῦ λίθου καὶ κτυπάται διά τινες ψήκτρας, ὥστε ν' ἀποτυπωθῆσι τὰ γράμματα, καὶ ἀφίεται ἔως ὃν ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ λίθου. Ξηρανθὲν δὲ τὸ ἐκτύπωμα τυλίσσεται καὶ οὕτω δύναται ν' ἀποσταλῇ ὅπου δηποτε μακράν. Σκοπὸν ἔχω ν' ἀγατυπώσω ἐν τῇ Ἐπετηρίδι πολλάκις τῶν ἐπιγραφῶν αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ ὑμετέρῳ Περιοδικῷ καὶ νὰ συνοδεύσω ταύτας μετά τινα ἐξηγήσιν. Οὕτω δὲ εἴναι δυνατὸν νὰ κατα-

στῶσι γνωστοί αἱ ὑπηρεσίαι· διότι ὁ ἡμέτερος ἡδη ἀρτισύστατος Σύλλογος προσήνεγκε τὴν ἀρχαιολογίαν. Ἀν ἡδύνασθε νὰ μοι ἀποστείλητε τὰ ἐκτυπώματα, ἡ ἀνατύπωσις ἦθελεν ἔχει πλείονα ἐπιστημονικὴν ἀξίαν. Δύνασθε δὲ ν' ἀποστείλητε αὐτὰ πρὸς τὸν Κύριον Ἐγγέλλην εἴτε πρὸς ἐμέ. Ἐὰν δυνηθῆτε προσεχῆς ν' ἀποστείλητε ἀντιγραφὰς καὶ ἐκτυπώματα ἐπιγραφῶν ἀρτι ἀνακαλυφθεῖσῶν, ἵσοις καὶ λίαν εὔτυχης νὰ καταστήσω αὐτὰς γνωστὰς, δημοσιεύων ἢ ἐν τῇ Ἐπετηρίδι ἢ ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ Ἐπιθεωρήσει καὶ ἔργηνεύων ἐν τῷ περὶ ἐπιγραφῶν καὶ Ἐλληνικῶν ἀρχαιοτήτων ἐγκυρώιον μαθήματι, οὐτεινος ἀρχὴν μέλλω ποιήσασθε ἐν τῷ *Collège de France*. Τελευταῖον παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ συστήσητε τοῦ, ὑμετέροις συνεργάταις ἵν' ἀνασκοπήσωσι τὰς ἐν Περγάμῳ ἀρχαιότητας. Διότι ὑπάρχει ἐν τῇ Ἀμφιπόλει σπουδαῖος ἐπιγραφὴ κεχαρογμένη ἐπὶ μεγάλου μαρμαρίνου λίθου ἡμικεχωσμένου, ἢς μόνον τὸ δρατὸν μέρος ἀντεγράφη. Περιλαμβάνει δὲ 21 στίγματα, ὃν οἱ πρῶτοι ἔχουσι οὐτωσι:

.. ΤΙΣ.

.. ΝΙΑΣΗΡΕΣΒΕΥ

..... ΣΕΒΑΣΤ

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΚΗΣ ΚΑΙ

ΚΡΗΤΗΣ ΚΥΡΗΝΗΣΚ.

Ἄν ἡδύνασθε νὰ μοι ἀποστείλητε ἀντιγραφὴν καὶ ἐν ἐκτύπωμα, ἡθέλατε παρέσχει ὑπηρεσίαν τῇ ἐπιστήμῃ διότι πρόκειται περὶ ἔνδος ἀνθυπάτου Ρωμαίου Λ. Ιουλίου Κουαδράτου, καταγόμενου ἐκ Περγάμου καὶ εὑεργέτου ταύτης τῆς πόλεως. Ἐλπίζω, Κύριοι, ὅτι εὐχαρίστως ἀντεπιστέλλοντες θέλετε μὲ βοηθήσει ἵνα γίνωσι γνωσταὶ ἐν Γαλλίᾳ αἱ Ἐλληνικαὶ ἀρχαιότητες.

Δέξασθε, Κύριε, τὰς εὐχαριστήσεις τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν Ἐλληνικῶν σπουδῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ὑμετέρου περιοδικοῦ καὶ τὴν διεθνεῖσθαις τῆς ἐξαράτου ὑπολήψεώς μου.